

Fremfærdt, sammenlignet med de nuværende Forhold, hvor de navnlig saa at sige ikke kunne faa noget rigtigt ud af deres Dag derved, at de skulle være til Stede igen Kl. 4 og saa blive staaende til langt ud paa Aftenen.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Grundlovs- og Valgdagen kan jeg jo ikke sige andet, end at det utvivlsomt falder uden for Rammen af denne Helligdagslov. Man har været inde paa at acceptere Grundlovsdagen, idet man har ment, det var saadan en Bagatel; det var kun det ene Spørgsmaal, der blev taget med. Men naturligvis, korrekt er det ikke, og jeg skal for mit Bedkommende bemærke, at det ikke blot er saadant et ganske formelt Spørgsmaal om, hvordan Lovforslagets Titel skal lyde, som man her kommer ind paa, men det er ogsaa et Spørgsmaal, der for saa vidt har en større Betydning, som, hvis denne Lov skal høre op med at være væsentlig i alt Fald en Helligdagslov, glider den i hvert Fald ud af Haanden paa mig, thi saa vil den komme til at behandle Anliggender, som ikke høre under Justitsministeren. Jeg kan derfor ikke andet end tilraade, at man holder sig borte fra disse Spørgsmaal, som falde udenfor Rammen, og som man desuden ikke ret kan blive enig om. Jeg tror heller ikke — jeg har i det mindste ikke det Indtryk — at der i Virkeligheden lægges i større Omfang Arbejderne Hindring i Vejen for at udøve deres Valgret, saaledes som Forholdet er nu, og det er jo for øvrigt noget, som kan hænde mange andre end Arbejderne, at der kan være i deres private Virksomhed Hindringer, som kunne afholde dem fra at udøve deres Valgret; det vil altid finde Sted, hvorledes man bærer sig ad, at der vil være Individer, for hvem det er Tilfældet. Men nogen særlig paatrængende Nødvendighed derfor tror jeg ikke der er, saaledes som Forholdene nu for Tiden have udviklet sig her til Lands. — De Bemærkninger, der ere gjorte ved Enkeltheder, skal jeg ikke dvæle ved, f. Eks. dette Spørgsmaal om, hvor vidt der burde staves Barberer særlig Frihed. Jeg gaar ud fra, at disse Enkeltheder ville høre hjemme ved Sagens 2den Behandling. Men jeg vil slutte med indtrængende at indskræmpe Tinget dette, at dersom man ikke vil tage denne Forhandling som en Fortættelse af den tidligere og et Forsøg paa at føre den til Ende, men vil begynde forfra igen, tror jeg ikke, man vil faa noget Udbytte af denne Sag.

Th. Nielsen: Den sidste Bemærkning af den ærede Justitsminister kan jeg for saa vidt tiltræde. Jeg tror heller ikke, det kan

nytte noget at optage hele den forrige Forhandling, som den er ført af Folketinget nu i en Række af Aar, men det udelukker jo ikke, at det, her ligger for, kan affattes om muligt endnu bedre, og at der kan være et og andet Omraade, hvor man kan komme til at faa noget taget med, hvorved endnu nogle flere Personer kunde komme med. — Jeg bad for Resten kun om Ordet for denne korte Bemærkning for at udtale, at naar jeg principielt har taget Ordet for, at vi skulle komme til lignende Tilstande, som der findes i England og Amerika med Hensyn til Arbejdernes Frihed, nemlig een ugentlig Fridag for Arbejderne, er det hverken af jødiske eller kirkelige Hensyn, det er ikke, fordi jeg i den Forstand ønsker en Sabbatsdag, som vel nok oprindeligt har været Grunden til, at man i England er kommen dertil. Det er vel nok kirkelige Grunde, der fra deres Standpunkt oprindeligt have gjort det; men at man er blevet ved dette i England og endnu synes at holde fast derved, tørde vel være af Hensyn til det energiske Arbejde, der føres i de 6 Dage af Ugen, og der fastholder jeg fremdeles det som mit principale Standpunkt, at vi ogsaa ville komme dertil her i Landet. Men det er jo Fremtiden forbeholdt; foreløbig staaer jeg paa det Standpunkt, at man skal faa det mest mulige ud af dette og altsaa kun fortsætte den Forhandling, som vi ikke fik til Ende i Fjor.

Rundsen: Den højtærede Ministers Hovedindvending mod mit Standpunkt var den, at man efter hans Anskuelse ikke kunde opnaa Enighed derom. Jeg tror desuagtet, at det vilde være paa sin Plads at gøre et Forsøg paa, om man ikke nu skulde kunne opnaa Enighed om mere, end hvad det foreliggende Lovforslag indeholder, og jeg skal i saa Henseende tillade mig at bemærke, at man kunde opnaa Enighed om ikke saa lidt mere, hvis man havde taget Forslaget i den Affattelse, som det andet Ting havde givet det i forrige Samling. Altsaa, Enigheds-spørgsmaalet vilde ikke være til Hinder for, at Forslaget kunde være ikke saa lidt mere vidtgaaende, end det er for Øjeblikket, men jeg tror tillige, at det høje Ting her vil gøre vel i ikke alene at gaa ind paa, hvad det andet Ting foreslog i Fjor, men tillige at gaa noget ud derover i den Retning, jeg tillod mig at udtale, da jeg først havde Ordet, af den Grund, at jeg antager, at Anskuelserne udvikle sig temmelig raask paa det Omraade, som vi her ere inde paa, og de Argumenter, der føres i Marken mod det oprindelige Forslag, ere efter min Mening ikke af den Natur, at de ere absolut uover-